

Ontsnapt
uit een
destructieve
relatie

*Maar gevangen door
de hulpverlening*

Ashley Vlinder

Inhoudsopgave

1. Mijn Jeugd
2. Onze date
3. Terug naar mijn ouders
4. Een nieuwe date met Pascal
5. Vakantie en een huis kopen
6. Zwanger en trouwen
7. Bevallen van Max
8. Julius geboren
9. Scheiden
10. Van de ene verbazing in de andere
11. Zijn diagnose
12. Ruben en Julian
13. Het terror weekend
14. Bijkomen na het terrorweekend
15. 1^e rechtszaak en omgang
16. 2^e rechtszaak
17. Behandeling van de kinderen
18. Een hoop dingen regelen
19. Omgangshuis
20. Omgang, mediation en cursus
21. School en kinderarts
22. Mishandeling en strafzaak
23. Verder met de onrust
24. 6^e rechtszaak
25. Vol ongeloof
26. De beschikking
27. Alimentatie zitting
28. Hulp voor de kinderen
29. Hoger beroep
30. Onder toezichstelling
31. Het leed dat Jeugdzorg heet
32. Een lange adem
33. Jeugdzorg en hun mening
34. De laatste zitting
35. Afsluiting

Inleiding

De afgelopen jaren hebben de kinderen en ik een hele hoop meegemaakt. Ik ben er in de afgelopen jaren achter gekomen dat het in Nederland onmogelijk is om je kind-eren veilig te houden voor een andere ouder als dit nodig is. Zodra instanties ook maar denken dat het iets te maken heeft met een scheiding dan kijken zij niet meer verder. Zelfs niet als er genoeg bewijzen zijn dat een ouder niet goed voor zijn of haar kinderen kan zorgen of er mishandeling of misbruik is geweest. Alle instanties willen hun handen er niet aan branden en blijven maar pushen richting bijvoorbeeld een omgangsregeling. Dit gaat allemaal ten koste van de kinderen. Zij zien niet dat de ouder die probeert de kinderen veilig te houden kopje onder gaat omdat er zoveel tegenwerking is. En jij als ouder? Je zal moeten blijven strijden voor je kind of kinderen, want je wil dat zij veilig en zonder zorgen opgroeien.

Wat ik in dit boek beschrijf is hoe ik de situaties en het handelen van andere mensen heb beleefd. Deze mensen kunnen deze werkelijkheid anders ervaren hebben. Alle namen in dit verhaal zijn veranderd om anonimiteit te kunnen waarborgen

Ik hoop dat dit boek een eye opener is om te laten zien dat niet altijd de persoon met de mooiste praatjes of de grootste mond degene is die de waarheid spreekt. Ik wil laten zien met dit

boek hoe kapot een destructief persoon een ander kan maken. Of het nou zijn of haar partner is, de kinderen, familie of vrienden dat maakt niet uit. Het leed is niet te overzien.

Het ergste wat ik in de afgelopen jaren ervaren heb is dat zodra mijn ex maar vertelde dat iets niet was gebeurd er klakkeloos van uit werd gegaan dat dit de waarheid was. Terwijl als ik iets vertelde dan werd het niet voor waar aangenomen. Hiermee heeft hij menig hulpverlener om de tuin geleid. Ik ben er voorstander van dat kinderen beide ouders zien. Ik weet dat zij beide ouders nodig hebben. Echter moet dit ten koste van alles geforceerd worden?

Dit boek geeft weer wat er bij ons in 7,5 jaar gebeurd is. Het boek geeft de frustratie weer die je als ouder hebt als je moet blijven vechten terwijl iedereen om je heen die dit allemaal meekrijgt verbaasd zijn dat de instanties het zo laten afweten omdat alles zo duidelijk is. Maar voor de veiligheid van je kind blijf je ten alle tijden doorvechten toch?

1 **Mijn Jeugd**

Ik heb een rustige jeugd gehad. Mijn ouders zijn nog steeds bij elkaar. En wij hebben altijd op hetzelfde adres gewoond. Je kan spreken van een hele stabiele gezinssituatie. Iets wat op mijzelf en mijn kinderen heel lang niet van toepassing is geweest.

Ik ben geboren in Rotterdam en getogen in een stadje vlakbij Rotterdam. Samen met mijn ouders en mijn broer woonde ik op 7 hoog in een enorme flat. Wat toentertijd een luxe flat was is nu een achterstandswijk geworden 35 jaar later. Mijn broer en ik schelen 3 jaar maar ondanks dat hebben wij veel met elkaar gespeeld vooral op de camping waar wij elk weekend en de vakanties heen gingen. Vanaf dat ik een maand of 5 was hadden mijn ouders een caravannetje op een camping in Zandvoort. Hier gingen mijn broer en ik dan ook altijd graag naar toe. Vanaf april tot en met oktober gingen wij elk weekend. In de vakanties was het helemaal lekker wij konden uren dobberen in het zwembad of met onze vrienden een dag naar de kermis toe.

Op de basisschool ging alles vlekkeloos ik hoorde niet bij de grote groep, maar werd ook niet gepest. Na de basisschool ben ik naar een school voor Lager Beroeps Onderwijs (LBO nu VMBO kader) gegaan. Niet omdat ik niet naar Mavo of zo kon, maar omdat ik op dat moment voor een beroep wilde gaan waarvoor Mavo niet handig was. Ook door het LBO ben ik makkelijk heen gegaan waardoor ik door schoof naar het

Middelbaar Beroeps Onderwijs. Deze tweejarige opleiding heb ik in 1 jaar voltooid en daarna ben ik direct begonnen met werken. Ik was niet zo van de schoolbanken ondanks dat het mij heel goed afging.

In mijn schooljaren had ik een vriendje voor 3 jaar die toen al niet goed voor mij was. Op de een of andere manier trek ik toch rare types aan blijkt later. Na anderhalf jaar had ik al door dat hij niet de persoon was die goed voor mij was, maar met zijn mooie praatjes wist hij mij toch altijd te overtuigen om te blijven. Op een gegeven moment was ik het allemaal zo zat hoe hij tegen mij deed dat ik in een goed ogenblik mijn rug recht heb gezet en weg ben gegaan bij hem. Toen was ik nog net geen 18 jaar. Hij heeft nog lang geprobeerd mij op andere gedachten te brengen, maar dat is hem niet gelukt.

Ik ben in 1997 begonnen met werken. Ik heb een jaar gewerkt op een kantoor echter dit bedrijf zat zo raar in elkaar dat ik het snel gezien had. In de tijd werkte mijn broer voor de landmacht en bij dit bedrijf moest ik verplicht in bepaalde weken vakantie houden. Zodat ik maar 3 vakantiedagen overhield. Hierdoor kon ik niet mee als wij mijn broer voor een missie weg moesten brengen of gingen ophalen als hij terugkwam. Met veel overtuiging is het mij toen gelukt een week in de vakantie door te werken en deze dagen te gebruiken om met mijn ouders hem weg te brengen of op te halen. Maar hierdoor merkte ik wel dat dit niet een bedrijf voor mij was. De sfeer onderling was dan ook niet goed te noemen bij

dit bedrijf. Na mij is dan ook het hele bedrijf leeg gelopen op een paar mensen na.

En daar stond ik dan. 18 jaar en geen zin meer in een kantoorbaan waar ik wel voor geleerd had. Terug naar school was geen optie. Op dat moment was ik ondertussen vast meubilair geworden bij het bowlingcentrum bij ons in de buurt. Daar was ik vaak te vinden om een potje te bowlen. Maar ook stond ik daar regelmatig mee te helpen achter de bar. Omdat ik merkte dat ik dat toch wel heel leuk vond besloot ik naar een uitzendbureau te gaan en daar te kijken wat ik kon doen bijvoorbeeld een cursus om dit werk te mogen doen. Echter een probleem was dat ik nog geen auto had dus midden in de nacht naar huis komen vanuit Rotterdam was dan ook niet een handige optie. Toen ik daar ging inschrijven bleken zij werk te hebben bij de horeca in een attractiepark in de regio. Dagwerk dus dat kwam heel goed uit. Diezelfde week begon ik al en ja dit was wat ik leuk vond. Ze hebben meerdere restaurants dus heel afwisselend werk met nog meer afwisselende collega's.

Het was dan ook hier dat ik Pascal ontmoette. Ik weet de dag nog goed. Ik zat in de ochtend thee te drinken in de hoofdlocatie en hij kwam binnenlopen. Mijn hart mistte een slag en wat bleek hij werkte ook nog eens in dezelfde locatie als mij. Helemaal geluk dus die dag.

Die hele maand hebben wij vaak met hetzelfde team in dezelfde locatie gewerkt. Waardoor ik lekker vaak met hem kon werken. Ik ben niet iemand die op mijn mondje gevallen is, maar als

ik iemand leuk vind weet ik vaak niet hoe ik het aan moet pakken. Het duurde dan ook die hele maand voordat er enige toenadering was. Hij was zelf een beetje stil dus daarvandaan kwam ook niet zoveel. Na een maand werden wij allebei in andere locaties neergezet. Op een dag moest ik even wat dingen halen op de locatie waar hij werkte. Hij vertelde die dag dat hij nog een week zou werken en daarna zou stoppen. Ik weet nog goed dat ik tegenover hem stond en zo'n drang had mijn armen om hem heen te slaan, maar ja dat kon natuurlijk niet.

Ik moest wel even verwerken dat hij zo snel al weg zou gaan. Omdat ik hem niet helemaal weg wilde laten gaan zonder toenadering te zoeken bedacht ik dat als het zijn laatste dag was ik hem zou vragen of hij een keer uit wilde gaan. Echter toen ik dat had bedacht en mijn moed bij elkaar had geraapt was hij ineens verdwenen. 2 weken lang geen spoor van hem, ik had ook geen telefoon nummer dus bellen kon ook niet. Stilletjes had ik de hoop al opgegeven dat ik hem ooit nog zou zien toen hij op een middag binnenliep. Waardoor ik oprecht verbaasd vroeg wat kom jij nou doen. Als antwoord hierop kreeg ik dat hij vandaag voor het laatst kwam werken. Volledig verrast dat hij er ineens was en dat het ook meteen de laatste dag was moest ik mijn plan maar aanpassen, want als ik hem nog een keer wilde zien moest ik die dag in actie komen.

2 **Onze Date**

Aan het einde van de dag toen ik al klaar was met werken en hij nog bezig was met de boenmachine heb ik al mijn moed bij elkaar geraapt en ben ik op hem af gestapt. Een beetje onhandig vroeg ik of hij zin had om een keer mee uit te gaan. Daar kreeg ik meteen een volmondig Ja op en wij spraken meteen voor de volgende dag af. Wat op een zaterdag was. Wij spraken af dat wij wat gingen eten bij een alternatief zaakje vlakbij de binnenweg in Rotterdam. Die avond was een hele mooie avond. Omdat ik ook een uitweg wilde hebben voor het geval het niet gezellig was waren vriendinnen van mij op het stadhuisplein bij onze favoriete uitgaansgelegenheid. Echter dit bleek niet nodig te zijn. Wij hebben uren zitten kletsen. Hierna besloot hij met mij mee te gaan naar mijn vriendinnen. Over het stukje van 15 minuten hebben wij 2 uur gedaan zo gingen wij in elkaar op. Mijn vriendinnen keurden hem meteen goed en zo is hij die avond pas rond zonsopgang naar huis gegaan terwijl ik met mijn vriendinnen in de taxi terug stapte.

Vanaf dat moment ging het allemaal heel snel. Hij wist goed hoe hij mijn vertrouwen moest winnen. Hij woonde toentertijd op een kamer ondanks dat hij gewoon werkte. De maandag na onze date hadden wij afgesproken om overdag even de stad in te gaan om wat te drinken. Hij zat bij de metro op de trap al op mij te wachten.

Zijn hand zat in het verband. Blijkbaar de nacht dat hij thuiskwam van onze date was er ingebroken in het huis. Toen Pascal thuis kwam bleek deze man nog aanwezig te zijn en had zich verscholen achter een matras dat de man op de gang had gezet. Echter Pascal had door dat het matras wat in zijn kamer hoorde te liggen ineens op de gang stond en vertrouwde het niet. Hierop heeft hij de man gevonden en na een worsteling is de man met enige kracht de trap af het huis uitgegooid. Doordat deze man een mes had was Pascal in zijn hand gesneden. De man wilde echter niet vertrekken want hij was blijkbaar zijn paspoort verloren in Pascal zijn kamer. Pascal heeft deze pas aan de politie gegeven toen deze de man kwamen ophalen. Ik schrok wel heel erg van dit verhaal, want het had ook heel anders kunnen aflopen.

Die avond ben ik met Pascal mee naar zijn kamer gegaan en daar ben ik gelijk een paar dagen gebleven. Niets was te gek hij deed een hele hoop lieve dingen. Nu achteraf snap ik dat dat was omdat hij mij wilde binnenhalen. In die tijd kookte hij vaak en kreeg ik lieve cadeaus. Het duurde dan ook niet lang voordat ik continue bij hem verbleef. Ik ging niet meer naar het bowling centrum en mijn andere vrienden zag ik minder. Achteraf was dit de leukste tijd die ik met hem zal beleven.

Hij vertelde mondjesmaat over zijn verleden. Wat totaal niet goed was geweest. Hij was verwaarloost door zijn ouders en in pleeggezinnen geplaatst. Hier heeft hij een aardige knauw van opgelopen. Echter dit weerhield mij niet om met

hem om te gaan. Aangezien hij op dat moment voor mij gewoon lief en normaal was. Ook had hij wat psychische diagnoses maar naar zijn eigen verhaal had hij hier geen last meer van. Ik kon niet weten hoe dit later niet blijkt te kloppen, maar hij functioneerde gewoon normaal en nam geen medicatie dus ik geloofde hem. Ik werkte toen vaak s 'avonds en hij kwam mij dan altijd ophalen ook al was het midden in de nacht zodat ik veilig thuis kwam. Toentertijd zei hij dat hij dat echt niet zomaar voor iedereen doet. Dat zijn exen deze behandeling nooit zouden krijgen. Later besepte ik mij dat hij inderdaad de waarheid sprak. En dat het niet vleidend bedoeld was, maar om te controleren.

Hij werkte toentertijd zelf ook avonden en s 'nachts iets wat ik geen probleem vond. Op een gegeven moment is hij daarmee gestopt ik weet eigenlijk niet eens meer waarom. hij beweert tot op de dag van vandaag dat ik het juist een groot probleem vond dat hij deze werktijden had en daarom gestopt was.

Af en toe vertelde hij over zijn exen. Wat er niet veel waren, maar dat wat hij vertelde moeten zij wel allemaal heel gek zijn geweest. I was nog steeds zijn grote liefde, maar die woonde nu in Milaan dus dat werd nooit meer wat. Hoewel hij er wel duidelijk over was dat dat zijn grote liefde was. Ondanks dat ik van hem hield heb ik hem nooit tegen gehouden in zijn plan dat hij haar ooit een keer wilde bezoeken. Vrienden verklaarden mij voor gek als ik zei dat hij ooit een keer naar haar toe wilde. Zij zeiden allemaal dan raak je hem kwijt, maar ik wist door zijn

verhalen dat hij haar op zo'n groot voetstuk had geplaatst dat het altijd tegen zou vallen. Maar ik wist ook dat als hij haar niet zou zien dat hij altijd zo zou blijven praten over haar of dat als zij in Nederland zou komen ik hem zou verliezen omdat zij teveel op een voetstuk stond.. In onze relatie heeft hij haar niet opgezocht.

Wij hebben toen ongeveer anderhalf jaar een relatie gehad. Die tot op een maand voor beëindiging gewoon erg leuk was. In die anderhalf jaar deden wij leuke dingen. Wij gingen elke maand uit eten in een restaurant van een ander land om eens ervaring met dat eten op te doen. Wij gingen elke zomer heel veel skaten met als hoogtepunt de skate nights op woensdagen. Het park en het strand waren wij ook vaak te vinden. In die tijd hebben wij een hele tijd zelfs geeneens televisie gehad wat wij dan ook niet eens misten. Wij spraken af met vrienden en gingen dagjes uit. Totdat ik merkte dat hij ineens afstandelijk werd.

Na een tijd bleek hij heel intensief contact te hebben met een vrouwelijk collega. Als ik weleens eerder thuis kwam zat hij met haar te bellen. Snel hing hij dan op alsof het zijn vriend Jasper was. Echter als ik later in zijn telefoon keek omdat ik vermoedde dat het niet klopte bleek zij het altijd geweest te zijn. Ik heb lopen dubben wat ik wilde maar kon geen knoop doorhakken. Ook durfde ik hem niet te confronteren. En van de een op de andere dag deed hij het. Toen ik op een avond thuis kwam en wij op het onderwerp aankwamen vertelde hij dat ik beter kon gaan. Ik heb mij nog nooit zo

verlamt gevoelt. Wij spraken af dat ik de volgende dag na mijn werk weg zou gaan. Aangezien werken niet lukte sprak ik met mijn baas af dat ik naar huis mocht. Ik heb mijn broer opgebeld die toevallig een week verlof in Nederland had en die is mij komen halen met mijn spullen. Huilend ben ik naar mijn ouderlijk huis gereden met mijn spullen en mijn broer in zijn auto achter mij aan. Het was zo onwerkelijk. Zeker omdat het ondanks zijn collega wel plotseling was. Hij zette mij gewoon ineens aan de kant.

3 Terug naar mijn ouders

Ik ben terug bij mijn ouders gaan wonen. Ondanks dat ik daar heel goed zat merkte ik wel dat ik gewend was aan mijn eigen huis en vrijheid. Dus heb ik mezelf ingeschreven voor een woning. Begin januari 2002 was het dan zover. Ik kreeg mijn eigen woning in Rotterdam. Heerlijk vond ik het. Mijn eigen stek. Ik kon doen en laten wat ik wilde en dat deed ik ook. Ik genoot met volle teugen van het vrijgezellen leven. Ik ging 6 dagen per week wel iets doen. Een concert, stappen, bowlen of bij een vriendin langs. Op mijn werk ging alles ook goed. Ik was leidinggevende geworden in een restaurant op het park waar ik werkte en dat was heel gezellig. Hard werken 12 uur per dag maar met het kleine team dat ik had was het altijd super gezellig.

Na een paar maanden zocht Pascal weer contact met mij. Hij wilde weten hoe het was en vroeg of ik zin had om langs te komen. Tussen hem en die vrouw was het niets geworden. Ondanks dat zij wel even wat hebben gehad. Omdat ik het ook wel leuk vond om hem weer te zien ben ik erheen gegaan. Het voelde allemaal heel vertrouwd. Vanaf dat moment ging ik 1x per week bij hem eten. Hier kwam abrupt een einde aan toen ik een vriend kreeg en Pascal duidelijk te kennen gaf hier niet mee om te kunnen gaan. Hij was gewoonweg jaloeers en had het gevoel dat het tussen ons nog goed zou komen. Voor mij was dit op dat moment totaal niet aan de orde

Hierna hebben wij heel lang geen contact gehad. In de tijd dat het uitging met Pascal heb ik op

mijn werk een hele lieve vriendin ontmoet die in hetzelfde schuitje zat. Linda haar huwelijk stond op klappen. Hierdoor kregen wij direct een goede band en hadden wij veel steun aan elkaar ondanks dat ik haar dochter had kunnen zijn in leeftijd.

Zij woonde toen in een achterstandswijk in Rotterdam. Zij vond de flat waarin ik woonde een fijne flat dus zij heeft zich ook ingeschreven voor een woning in deze flat. Een paar maanden later woonde zij een paar verdiepingen lager. Een leuke tijd brak aan. Het was erg makkelijk om even bij haar langs te gaan voor een bakkie thee. Uren konden wij praten over mannen en ons werk. Over de kat van Linda. Of over de toekomst.

4 Een nieuwe date met Pascal

In 2003 zaten Linda en ik op het werk een bakkie te doen toen mijn werktelefoon ging. Wij hadden het toevallig over Pascal en dat ik niets meer van hem gehoord had. Ik nam de telefoon op en het bleek Pascal te zijn. Ik keek Linda aan en wees naar de telefoon dat het Pascal was. Verbaasd keek zij mij aan. Was het telepatie. Pascal vroeg of ik zin had om wat leuks te gaan doen samen.

Later zou ik erachter komen dat hij niet toevallig die dag belde, maar dat hij mij in die tijd al vaker probeerde te bellen op mijn werk, maar steeds op mijn vrije dagen had gebeld. Mijn mobiele nummer was in die tijd veranderd waardoor hij mij niet meer zelf te pakken kon krijgen.

Die zondag zat ik met Pascal in de auto naar Hoek van Holland wat weer heel gezellig was. Wij vertelden honderduit wat er die afgelopen 2 jaar in ons leven gebeurd was. Ik over mijn huis en over mijn vakanties naar Spanje en hij over zijn werk en zijn trip naar Milaan. Hij was zijn grote liefde gaan opzoeken, maar merkte daar dat dat alleen maar een illusie was. De vrouw die hij op een voetstuk had geplaatst al die tijd was niets meer dan een iel meisje die het heel hoog in haar bol had. Stiekem moest ik daar op dat moment wel heel erg om lachen want dat wist ik allang dat zij niet aan zijn verwachting zou voldoen. Na die avond spraken wij uit dat wij elkaar toch wel

heel erg gemist hadden en dat wij toch graag samen verder wilden.

Sommige mensen zullen na het lezen van dit boek denken waarom ben je in hemelsnaam teruggegaan bij hem, maar onze 1^e relatie was niet slecht. Pascal had wel wat dingen waar je vraagtekens bij kon zetten, maar dat heeft iedereen wel. De relatie ging over toen omdat hij verliefd werd op een ander.

Ondanks de relatie bleef ik in het begin wel dingen voor mezelf doen. Omdat ik vond dat dit in onze vorige relatie op een gegeven moment een beetje ophield. Dus op vrijdag ging ik stevast met een vriendin weg.

Op een keer kwam ik op vrijdagavond thuis en toen zat hij ineens bij mij thuis. Ik vond dat toentertijd natuurlijk erg gezellig en zocht er niets achter. Echter nu al die jaren later weet ik dat hij dat niet deed omdat hij mij zo graag wilde zien. Het had met controleren te maken.

Hij zat vaak bij mij, maar hij stak nooit een hand uit in het huishouden. Nu had ik geen groot huis 2 kamers, maar toch moet ook dat schoongehouden worden. Als ik daar wat van zei was altijd zijn enige antwoord dat het mijn huis was en ik minder werkte. In dat eerste had hij gelijk, maar in die tweede niet want ik werkte meer dan hem. Namelijk 50 uur meer. Aangezien hij toen geen baan had. Ondanks dit deed ik alsnog het huishouden want toen merkte ik al dat een discussie niet te voeren was.